

eengang faae en Indkomst- og Formueskat indført, ikke blot for en overordentlig Krigstid, men tillige en saadan, at den kunde bruges i Fremtiden. Jeg troer her at maatte gjøre den Grundring, som jeg har udtalt i Motiverne til Forslaget til en Krigsskattelov for 1850, som jeg skal have den Ære at forelægge Rigsdagen, at jeg ikke er imod en Formues- og Indkomstskat, men at jeg er imod en Formues- og Indkomstskat af den Natur, som den ærede Taler mener at have fuldkomment færdig, blot ved at lade den bestaae efter Krigsskattens Dphor. Jeg maa bede bemærket, at jeg udtrykkelig har erklæret flere Gange, at den Krigsskattelov, hvortil jeg skal have den Ære at forelægge Udkaft, gaaer i det Væsentligste ud fra de samme Grundsætninger som Forordningen af 5te Juli 1848. Jeg har i Motiverne yttret mig om de Grunde, som i mine Tanker have nødte Regjeringen til at lade det blive stående ved at benytte Forordningen af 5te Juli 1848 med nogle enkelte Modificationer, istedetfor at skride til en ny reguleret Formues- og Indkomstskat, og jeg vil indrømme, at der i Forordningen af 5te Juli 1848, altsaa ogsaa i det Lovudkast, som skal blive Thinget forelagt, indholdes en heel Deel af det, som er en nødvendig Bestanddeel af en Formues- og Indkomstskat; den naaer maaskee endogsaa temmeligt nær det Maal, som der maatte sættes for en Formues- og Indkomstskat, men den er ikke en Formues- og Indkomstskat, den er det ikke, og den fortjener ikke dette Navn. Der gaaes hele Classer forbi efter denne Lov, medens der ere andre Classer af Samfundet, som i en altfor stor Grad blive bebyrdede. Der ere mange Ulemper saavel ved dette Lovudkast, som ved Forordningen af 5te Juli. Det forhindrer vel ikke, at saavel Forordningen af 5te Juli 1848, som det Lovudkast, jeg skal have den Ære at forelægge Rigsdagen, er sikket til derefter at opkræve en Krigsskat, men det forhindrer i mine Tanker sikkert og afgjørende, at Rigsdagen bør antage denne midlertidige Lov som Norm. Gaae vi først ud derpaa, ved et lille Tillæg til denne Lov at skaffe Regjeringen Erstatning for de nu ophævede specielle Love, som jeg troer de Fleste ere enige med mig i, at de maatte ophæves, saa har

man derved bundet sig, saa bliver det vanskeligt igjen at komme fra denne overordentlige Krigsskattelov, og det bliver meget vanskeligt at finde et virkeligt og rigtigt Princip for Undersøgelsen af Forholdene, naar man vil sætte denne Lov i Kraft. Derfor maa jeg erklære mig imod den ærede Talers Forslag, og jeg skal tværtimod henlede Thingets Opmærksomhed paa, at Forslaget vel i sin Almindelighed er fremsat, men at det er umuligt at bedømme det, den ærede Taler har i en, om jeg maa sige, temmelig stor Almindelighed, udtalt som sin Idee i saa Henseende. Men jeg tillader mig at udtale, hvad jeg ved en tidligere Leilighed har sagt, der er Intet farligere i Skattefager, i Finantsfager end Ideer (Hør, Hør); lader os see Ideerne bragte paa Papiret, lader os see, hvorledes de stille sig til de praktiske Forhold, lader os undersøge dem i deres Enkeltheder, og først da bedømme dem.

David: Da jeg for et Par Dage siden erklærede mig i det Væsentlige enig med dette Lovudkast, var det under den Forudsætning, at jeg ikke havde misforstaaet den høitærede Finantsminister, at han vilde være villig til at modificere dets §§ 2 og 4, saa at den Skat, som foreslaaes, kun kommer til at træde istedetfor de i § 1 nævnte Afgifter, og ikke, som det synes at ligge i § 2, tillige skulde gjælde som en Skattnorm for Fremtiden. Af hvad der siden den Tid er yttret af den ærede Finantsminister, har jeg heller ikke Grund til at antage, at jeg har opfattet Lovens Hensigt anderledes, end den nu af ham erkjendes at burde være, og jeg kan derfor heller ikke, trods Alt, hvad der er blevet indvendt mod dette Lovforslag, forandre min Mening i saa Henseende, men maa troe, at de Herrer, som have saa meget at indvende imod denne Skattelov, virkeligt lægge noget ganske Andet i den, end det, som jeg idetmindste kan see, at der ligger i den. Jeg maa gjentage, hvad jeg allerede tidligere har bemærket, at Spørgsmaalet ikke synes mig at dreie sig om Andet, end om visse Skatter, som nu ligge paa Land og Kjøbstad, og opkræves paa forskjellig Maade og efter forskellige Regler, men som tilsammen tagne kun udgjøre en vis Byrde, om disse Afgifter, siger jeg, indskrænkede til det Beløb, som de nu udgjøre, for Fremtiden